

Nowe władze i ich zakres działania.

(Według nowego statutu organicznego.)

(Dalszy ciąg. Obacz N. 33; 34, 35, 40 i 41 Dodat. tygod.)

Przy złożeniu dokumentu do aktów notaryatu płacić się ma:
Za przyjęcie dokumentu do złożenia 30 kr. m. k.
Przy złożeniu obszerniejszych aktów porozumieć się może strona z notaryuszem względem kwoty za przechowanie.

Za potwierdzenie przyjęcia 20 kr. m. k.
Przy wydaniu dokumenta złożonego u notaryusza płacić się ma:
Za spisanie aktu wydania 30 kr. m. k.
Jeżeli strona potwierdza odebranie tylko na dokumencie złożonym 15 kr. m. k.

Za osobiste oddanie dokumentu w sądzie płaci się oprócz przypadającej ewentualnie należności oddalenia i kosztów podróży honorarium 1 złr.

Za przejrzenie aktu u notaryusza, jeżeli go strona dokładnie oznacza, 30 kr. m. k.

Jeżeli zaś strona niedokładnie oznacza żądany dokument, tak iż go dłużej szukać trzeba, 40 kr.

Za żądane odczytanie aktu oznaczonego do przeglądania od każdego arkusza 6 kr. m. k.

Za autentyczne spisanie dokumentu, zawierzytelnione kopie i wyciągi oblicza się, oprócz należności za pisanie tylko, należność za widymowanie. Za świadectwa o istnieniu aktów notaryatu ustanawia się honorarium 30 kr. m. k.

Za przesłanie autentycznie zawierzytelniionych dokumentów do sądu opłaca się oprócz należności za te dokumenta 30 kr.

Jeżeli jaka sprawa, z wyjątkiem protestów wekslowych i wszelkiego rodzaju dokumentalnych potwierdzeń, całą godzinę albo więcej czasu zabiera notaryuszowi (bez wliczenia czasu potrzebnego do odbycia drogi lub do przepisania), wtedy mu się należy przynajmniej honorarium za czas.

Za sprawę załatwioną w jednym dniu niemoże notaryusz żądać więcej jak honorarium za czas ośmiu godzin:

Za sprawę, którą notaryusz na szczególne żądanie strony w godzinach niezwykłych, t. j. od 8 godziny wieczór do 8 godziny rano, wykończa, podwyższa się honorarium pracy i czasu o połowę kwoty.

Jeżeli się czynność urzędowa odbywa po za biurem notaryusza, wtedy mu się należy oprócz honorarium jeszcze 1 złr. za oddalenie się.

Jeżeli się oddalenie notaryusza rozciąga poza obręb stolicy, albo w ogóle po za obręb pół mili od miejsca, w którym ma swoje siedzibę, wtedy pobiera oprócz rzeczonych należności w dodatku do należności za oddalenie jeszcze 20 kr. za każdą godzinę czasu straconego w czynności urzędowej, tudzież w podróży tam i nazad, i wyuagrodzenie kosztów podróży; w podróży koleją żelazną należy mu się taksa pierwszej klasy.

Żadna z tych należności niemoże być żadaną, jeżeli się czynność urzędowa odbywa w miejscu, w którym notaryusz dla załatwiania takich spraw peryodycznie przebywa albo przebywać jest obowiązany.

Oprócz honorarium pobiera notaryusz także należność za pisanie, która tak za oryginał jak za kopię wynosi za jedną stronę 6 kr. m. k., mianowicie strona po 25 wierszy, wiersz po 15 zgłoszek. Za zaczęta stronę płaci się taka sama należność jak i za całą.

Przy legalizacjach, widymowaniach, potwierdzeniach daty, równie jak w ogóle przy klauzulach potwierdzenia i wydania nieoblicza się osobna należność za pisanie.

Również i za bralioń oryginału niepłaci się żadna należność.

D.) Krajowe władze finansowe i ich zakres działania.

Dla jednostajnej administracji i dyrekcji rozmaitych gałęzi finansowych i dla połączenia spraw stałego upodatkowania z dyrekcją innych gałęzi finansowych ze sprawami kasowymi, ustanowiono dla

każdego kraju koronnego wyższą władzę finansową pod tytułem: **Dyrekcji finansów krajowych** czyli **Dyrekcji podatków**, z których pierwsza wszystkimi sprawami finansowymi, druga zaś tylko sprawami stałego upodatkowania się zajmuje.

I. Krajowe Dyrekcje finansów.

Te władze zostały zaprowadzone na miejsce dawniejszych kameralnych administracji dochodów i zatrzymały w ogóle ten sam zakres działania. Należy do nich również nadzór i dyrekcja dochodów celnych, myt drogowych, mostowych i wodnych, powszechnego podatku konsumcyjnego, dochodów od soli, tytoniu i stęplu, dóbr państwa i funduszowych i pewny zakres działania w przestępstwach celnych.

Namiestnik kraju koronnego w którym ta władza się znajduje, ma naczelną dyrekcję spraw tej władzy z tytułem: „Prezydenta krajowej dyrekcji finansów.“ Jemu przydzielony jest jako drugi przełożony władzy Dyrektor z tytułem i charakterem ministeryalnego radcy. Oprócz tego istnieją przy tej władzy wyżsi radcy finansowi i radcy finansowi, którzy w równej randze zostają z radcami namiestnictwa i z radcami obwodowymi. Przytem obejmują pewną liczbę sekretarzy i koncepcistów dla konceptu i urzędników manipulacyjnych dla podrzędnej służby.

II. Dyrekcje podatkowe.

Ta druga kategoria wyższych władz finansowych powołana jest do administracji stałego opodatkowania.

Prezydent krajowy kraju koronnego, w którym te władze są ustanowione, jest zarazem „Szefem dyrekcji podatków“. Jemu przydzielony jest jako drugi przełożony tej władzy wyższy radca finansowy albo radca finansowy.

Ponieważ w zawodzie podatkowym najczęściej zachodzi zażaleń, niebędzie przeto od rzeczy, zatrzymać się dłużej nad tym przedmiotem.

O podatkach w ogólności.

Każdy obywatel państwa jest obowiązany składać z swoich dochodów lub z swego zysku stosunkową część na rzecz państwa które broni jego osoby, jego własności i jego przemysłu.

Ta część majątku narodowego przypadająca na rzecz państwa nazywa się w ogóle „podatkiem“. Podatki są albo stałe t. j. ciężące na pewnym przedmiocie, albo niestałe t. j. przypadkowe od wypadków zawisłe, które się pobierają albo od pewnych pojedynczych produktów, albo od obywateli tylko w pewnych wypadkach oznaczonych w prawodawstwie finansowym.

Do stałych podatków należą:

1. **Podatek gruntowy** (kontrybucya, taksa krajowa), oparty na podstawie katastru i zawisły od wydatności gruntu. Podatek jest najpowszechniejszy ze stałych podatków i u nas, jak i we wszystkich krajach Europy, z wyjątkiem Anglii, głównym podatkiem.

2. **Podatek domowy**, który się wymierza według liczby znajdujących się w domu pokojów i komór, przyczem się uwzględnia czyli dóm jest o piątrach lub nie, ponieważ w miarę tego przypada niższy lub wyższy podatek.

3. **Podatek od czynszu domowego**, który jednak dotychczas pobierano tylko w Wiedniu i w stołecznych miastach prowincjonalnych, tudzież w kilku innych miejscach, zazwyczaj w kąpielach; rozszerzony został od roku 1850 także na wszystkie inne miasta i większe gminy.

Podatek od czynszu domowego pobiera się od rzeczywistego dochodu z czynszu domowego, t. j. na podstawie pisemnej fasyj podanej przez właściciela domu lub jego pełnomocnika.

Ponieważ kwota wymiaru podatku od czynszu domowego wyższą jest niż w innych pomienionych gatunkach podatku, przeto tylko w takich miejscach, gdzie podatek od czynszu domowego jest

zaprowadzony, przyzwolone są lata wolne od opłaty tego podatku (*Bau-Freijahre*).

4. Nowo zaprowadzony w roku 1850 **podatek dochodowy** pobiera się także na podstawie pisemnej fasyi.

Podatek dochodowy nie jest u nas bynajmniej nowem zjawiskiem, istniał już bowiem w niemieckich, galicyjskich i włoskich prowincjach Austrii pod nazwą: „podatku klasycznego“ i nadano mu tylko pewną formę ze względu na sposób wymiaru. Ten podatek jest teraz zarówno z innymi podatkami rozszerzony na całą monarchję i dzieli się na dwa gatunki dochodów, mianowicie:

- a) na dochód z kapitału z **pracą**; i
b) „ „ „ **bez pracy**.

Do pierwszej kategorii należą wszystkie dochody, które wymagają osobistej czynności i wkładów w gotowiznie; do drugiej, mianowicie do dochodów z kapitału bez pracy, należą wszelkie stałe pensye, fundacye, renty i t.p.

Podatek od dochodów jest już dla tego uzasadniony na słuszności i prawie, gdyż na ostatku pomienione dochody, dotychczas nieopłacały żadnego **stałego** podatku.

S t a t y - przedsiębiorstw fabrycznych, rękodzielniczych, handlo- zestawiona według źró- Wolańskiego (Dokończenie, obacz

Przedsiębiorstwa	W zachodniej części kraju, a mianowicie																	
	w obwodzie wadowickim		w mieście Krakowie		w obwodzie										razem			
	przedsiębiorców	pomocników	przedsiębiorców	pomocników	krakowskim		bocheńskim		sądeckim		tarnowskim		jasielskim		rzeszowskim		przedsiębiorców	pomocników
i l o ś ć																		
Przeniesiona	3337	2391	1987	1656	1935	968	1935	753	2172	714	2339	1340	1994	769	2167	857	17866	9448
Szewców	222	207	134	234	252	114	155	129	263	117	188	214	236	97	256	91	1716	1253
Szczotkarzy	1	2	3	—	1	—	—	—	—	—	1	2	—	—	1	—	7	4
Szwaczek	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Szynkarzy napojów wysokowych	198	46	184	—	78	—	184	15	189	9	470	48	176	7	349	34	1828	159
Szyprów	37	26	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37	26
T.																		
Taleśników (wyrabiających odziewa- dla żydowskie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	2	—
Tandelników	—	—	224	—	2	—	9	—	—	1	16	6	8	2	13	—	273	9
Tapicerów	1	—	7	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2	10	5
Tartaków	53	40	—	—	9	3	—	—	28	28	—	—	6	—	4	16	100	87
Tkaczy	83	30	—	—	75	—	5	2	101	11	66	20	571	47	115	10	1016	126
„ do blawatów	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
Tokarzy	9	5	9	10	9	—	5	2	3	4	11	30	1	—	4	2	51	53
Topiciele loju	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	1	—	2	1
Trafikantów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Traktyerników i gospodników	—	—	8	—	3	2	13	9	7	—	33	21	—	—	3	1	67	33
W.																		
Waciarzy	2	—	11	—	1	—	—	—	1	—	2	5	5	2	2	1	24	8
Ważników	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
Wapniarzy	5	16	—	—	1	—	1	8	—	—	1	—	2	—	—	—	10	24
Ważnik	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wechslarzy	2	—	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	67	—
Wędliniarzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	1	1
Węglarzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—
Włosieniarzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Weskobojników	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Woskowników (froterów)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Woznie	1	2	5	—	33	2	22	5	1	—	8	5	95	25	10	—	175	39
Wstążkarzy	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Wyróbni araku, likworów i rosolisu	3	13	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	3	7	16
„ cykoryi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ farb	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
„ maszyn i narzędzi rolni- czych	2	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	6
„ octu	1	—	2	3	—	—	1	—	—	—	3	4	2	3	—	—	9	10
„ płócien	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ półporcelany	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ sera	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2
„ kapeluszy i splotek słom- kowych	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—
„ skór wyprawnych	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ sukien	5	837	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	9	6	846
„ terpentyny	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	4	1	4
„ zapalek	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Z.																		
Zegarmistrzów	5	2	13	20	—	—	8	1	1	—	10	14	3	1	6	15	46	53
Złotników	3	2	37	40	1	—	3	3	3	—	9	6	5	1	9	13	70	65
Żupiarzy (rozwożących żupę)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Przenośna	3975	3628	2694	2016	2400	1089	2341	927	2770	881	3159	1723	3104	954	2930	1058	23423	12379

O zbiorze rycin

Zakładu narodowego imienia Ossolińskich.

Przez Felicyana Lobeskiego.

(Dalszy ciąg. Obacz Nr. 45 Dodatku tygodniowego.)

Oddziały.

Oddział portretów przedstawiających osoby znakomite, dzieli się znowu na część obejmującą wizerunki znakomych Polaków; i

na portrety znakomych **obcych**. Pierwszych, do których także wliczeni Stawianie, jest sztuk 277; drugich 242. To tu znowu uważać należy, iż do tego działu portretów polskich wchodzi tyl-

zbiorze jest widoczną; raz że ryciny należące do rzadkich, lub prawdziwej artystycznej wartości, giną za zwyczaj rozrzucone po rozmaitych tekach i nie łatwo wpadają pod oko; a powtóre, iż osoby, które zbiory zwiedzają, zwykle co przedniejsze radzi poznać ryciny, tym więc sposobem w razie zażądania stawa się ich życzeniu zadosyć.

Część ta rycin rozdziela się znowu co do treści na obrazy religijne, historyczne, rodzajowe i t. d.; zaś pod względem wykonania: na ryciny celujące wytworem sztuki, i na ryciny należące do rzadkich. Śród pierwszych, prócz wielu portretów według Wandyka, Rubensa, Tycyana, znajdują się tu ryciny według obrazów religijnych najpierwszych mistrzów; jako to: Rafaela, Andrea del Sarto, Corregia, i innych, a wykonane rylcem również przez pierwszych ówczesnych włoskich sztycharzy; do drugich należą sztychy Dürera, Łukasza z Leyden, Marka Antoniego i wiele innych z 16go wieku. Wybór ten rycin dochodzący liczbą do 300, każdego znawcę i miłośnika sztuki jako też i w ogóle każdego zwiedzającego, nie mało zająć powinien.

Nareszcie **illustracye, alba, galerye**, i wszystkie ryciny, bądź to litografie, bądź miedzioryty, składające osobną i zamkniętą dla siebie całość, stanowią jakby **trzeci** główny oddział całego zbioru; a tu należą: *Monumenta regni Poloniae* — illustracye do *Pamiętników Paska* — *Próby cynkograficzne Warszawskie* — *Kompozycye architektoniczne Idzikowskiego* wydane w Paryżu. — *Album Kieleskińskiego i dodatek do niegoż.* — *Widoki Zurszcza* — *Wizerunki Fajansa*; dalej **galerye**, jako to: *Florencka*, *Farnezyjska* i *Drezdeńska*; dwie tek z *ręcznymi rysunkami*. — *Illustrowana historia Czeska* — także *Napoleona*. — *Starożytności Egipskie*. — *Portrety sławnych Amerykanów*, i wiele ksiąg, w których obrazowanie przeważa i które z tego powodu z księgozbioru wyjęte a do zbioru rycin przydzielonemi zostały — razem woluminów 22.

Winniśmy tu nadmienić, że mówiąc o rycinach *wzorowych*, mieliśmy tu na uwadze tylko ryciny *zagraniczne*; bo co do rycin *wzorowych polskich*, tych gdzieindziej. bo w oddziale rycin polskich *chronologicznie* ułożonych, a mianowicie w epoce Jana Kazimierza i obydwu Sasów szukać należy, kiedy to owa gałąź sztuki kwitnęła, a na dworach monarchów i z ich ramienia mnóstwo tego rodzaju pojawiało się utworów; w którym to względzie Zakład narodowy imienia Ossolińskich posiada zażytki, jakim każdy inny zbiór w kraju naszym nie łatwo sprostać podola.

Tak wykazawszy ogólny skład zbioru rycin Zakładu narodowego imienia Ossolińskich, przystąpimy teraz do jego więcej szczegółowego opisu.

Oddział pierwszy.

Ryciny polskie (chronologicznie ułożone).

Rozkład.

Siedm tek obejmuje ryciny polskie, według powyżej wyrażonego planu chronologicznie t.j. porządkiem czasu, czyli według epok ułożonych; ich liczba ogólna 1224; bliższy zaś rozkład następujący:

Teka pierwsza zawiera ryciny sięgające treścią od najdawniejszych czasów aż do panowania Zygmunta Augusta włącznie — rycin sztuk 188.

Teka druga mieści w sobie ryciny należące do epoki panowań Henryka Walezego — Stefana Batorego i Zygmunta III. — sztuk 192.

Teka trzecia obejmuje czasy Władysława IV. i Jana Kazimierza — sztuk 224.

Teka czwarta czasy Michała Korybuta — Jana III. — Augusta II. — i Stanisława Leszczyńskiego — sztuk 170.

Teka piąta zawiera ryciny należące do czasów Augusta III. — sztuk 186.

Teki nareszcie szósta i siódma obejmują czasy Stanisława Augusta — razem sztuk 264.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Krosno. R. 1549.

Król Zygmunt August Jagiellowicz ustanawia wolny targ na mięso.

Sigismvndvs Avgvstvs | Dei gratia Rex Poloniae magnus Dvx Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, etc. dominus et haeres. Significamus praesentibus literis n(ost)ris quibus expedit vniuersis | Quia tametsi id commune et vsitatum sit, q(uod) Ciuitates et oppida in Regno n(ost)ro habeant ex concessione et permissione Ser(enissi)morum antecessorum n(ost)rorum, certa fora | libera, ad quae laniis ex vicinis locis, hoc est alys Ciuitatibus, oppidis vel pagis, libera sit cum carnibus veniendi easq(ue) diuendendi facultas. Quia tamen relatum est nobis | Ciuitatem n(ost)ram **Crosnen(sem)** in terra **Sanoen(s)** sitam, hucusq(ue) eiusmodi fora libera externorum laniorum causa instituta nulla habere, Nos volentes in hoc eius Ciuitatis | Commoditati prospicere, instituendum duximus institui-musq(ue) praesentibus literis n(ost)ris in ipsa Ciuitate n(ost)ra **Crosnen(s)**, vnum forum liberum singulis septimanis pro feria | secunda incipiendo a proximo festo Pentecostes vsq(ue) ad tempus Quadragesimae singulis annis celebrandum. Dantes plenam et omnimodam potestatem lanys ex quibuscunq(ue) | locis Ciuitati **Crosnen(s)** vicinis hoc est oppidis et villis ad eiusmodi fora libera in Ciuitate **Crosnen(s)** per nos instituta, cum carnibus veniendi, easq(ue) libere, ac sine vllo lanioru(m) | **Crosnen(sium)** aut quorumuis aliorum hominum impedimento diuendendi perpetuis temporibus, Saluis tamen Iuribus foralium huiusmodi liberorum in alys Ciuitatibus | et oppidis fieri consuetis. Et q(uod) lany Ciuitatis praefatae semper carnes etiam in maccellis suis Ciuilibus habeant sub poena duodecim grossorum. Harum testimonio lite(rarum) quibus in fidem sigillum n(ost)rum est subappensum. Dat(um) **Craecouiae** feria Sexta ante festa Pentecostes proxima. Anno Domini **Millesimo Quingentesimo** | **Quadragesimo nono**. Regni n(ost)ri anno vigesimo.

Z lewej strony podpis:

Nico(laus) Grabia Regni |

Vicecancellar(ius) s(ub)s(cri)pt(ist)

Pieczczę która na sznurku jedwabnym, uwitym z dwóch poplat koloru pomarańczowego, jednej zielonej i jednej niebieskiej zawieszona była, zaginęła.

Przypisek z prawej strony:

R(ati)o Mag(nifi)ci Nicolai Grabia Castellani | ch elmen(sis), R(egni) P(oloniae) Vicecan(cellarii), L(v)bo ml(ensis) etc. Capit(a)nei)

Napisy na odwrotnej stronie: 1. tej samej

Liberum forum.

odmiennem pismem zaś

2. Coram Reuisoribus exhibitae et lectae p(er) eosd(em).

3. 1566. 18 Juny (zalepione) | oblatae et (nieczytelne, dalej zalepione) generali Regni (zalepione) generali Regni (zalepione).

Według oryginału, przechowującego się w archiwie miasta Krosna.

Zygmunt August z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza i t. d. Pan dziedziczny, oznajmiamy niniejszym listem Naszym wszystkim, komu się to wiedzieć przyda: Zwykła-to i pospolita wprawdzie, że miasta i miasteczka koronne mają z nadania i pozwolenia Najjaśniejszych Poprzedników Naszych wolne targi, na które rzeźniki z miejsc pobliskich, czyli z innych miast, miasteczek i gmin, z mięsiwem przybywać i one rozprzedawać mogą bez ograniczenia; wszakże gdy Nam doniesiono, że leżące w ziemi **sanockiej miasto Nasze **Krosno** takich targów wolnych dla postronnych rzeźników dotąd u siebie nie ma zaprowadzonych, My chcąc to miasto dogodnością takową opatrzyć, umyśliłszy ustanowić w niem i ustanowiamy niniejszem pismem wolny targ, który się każdego tygodnia w poniedziałek, począwszy od nadchodzących zielonych świątek aż do wielkiego postu, corocznie odbywać ma, dając zupełną i wszelaką moc rzeźnikom z którychkolwiek miejsc miastu **Krosnu** przyległych, to jest z miasteczek i wsi na te wolne targi w mieście **Krosnie** od Nas ustanowione z mięsiwem przybywać, także dowolnie i bez przeszkody ze strony rzeźników **krosnieńskich** lub ze strony innych ludzi jakichkolwiek rozprzedawać wieczeniemy czasy, z tem zastrzeżeniem, iż prawa na podobne wolne targi, które się po innych miastach i miasteczkach odbywają, nienaruszone pozostają, i że rzeźnicy miasta wspomnianego także mięso i w jatkach miejskich mieć powinni pod karą dwunastu groszy. Na świadectwo czego u niniejszego pisma dla wiary pieczęć Nasza zawieszona. Dano w **Krakowie** w piątek przed zielonemi świątkami lata Pańskiego **Tysiąc Piećset Czterdziestego Dziewiątego**, a w dwudziestem Naszego królowania.**

Mikołaj Grabia Podkanclerzy koronny podpisał.

Referat Wielmożnego Mikołaja Grabi, kasztelana chełmskiego, korony polskiej Podkanclerzego, lub omelskiego i t. d. Starosty.

ręki co osnowa dokumentu

Wolny targ

Rewizorom przedłożony i przez nich czytany

Roku 1566, na dniu 18go czerwca podany i walnym koronnym

We Lwowie dnia 28go października 1855 r.

Wolański Fr.